

רש"י דברים לג, ט

לוי: כי שמרו אמרתך. לא יהיה לך אלהים אחרים: ובריתך ינצורו. צריח מילה, שאותם שנולדו צמדבר של ישראל לא מלו את צניהם, והם היו מולין ומלין את צניהם:

יהושע ה, ה

ממצרים: הִפְּיִמְלִים הָיוּ כָּל־הָעָם הַיִּצְאִים
וְכָל־הָעָם הַיִּלְדִּים בְּמִדְבַּר בְּדֶרֶךְ בְּצִאתָם
מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ: וּפִי אֲרֻבְעִים שָׁנָה הִלְכִּי

הגר"ח קניבסקי – דרך אמונה פ"ט מבכורים ה"ח – באור ההלכה

מקרי סחורה אצל צנזור שרשאי ליטול מעות אפי' אם יתגנה עתה צלי מעות מקרי שעושה סחורה כיון ששזה כסף וז"ע: * וספק הם הלויים כו'. צנזרין קל"א צ' מני חדא וכפר את מקדש הקדש כו' כהנים כמשמעו עם הקהל אלו ישראל וכפר אלו הלויים (אלמלא לויים אינם בכלל עם הקהל) ומניא אידך אלו עבדים (אצל לויים א"צ קרא צנזל עם וינהו) ורצ מספקא ל' אי כהאי תנא אי כהאי תנא לכן אמר שאין נוטלין מידם ואם נטל הכהן לא יחזיר והקשה רעק"א בגליון הש"ס דכתיב ביהושע ה' וכל העם הילודים צמדבר לא מלו ורש"י פי' צפ' וצריחך ינצורו דשצט לוי מל צמדבר (והוא מספרי שם) אלמלא לויים אינם בכלל עם וגרסה דכל הנידון צגמ' היכא דכתיב עם צהדי כהנים כגון צמתנות דכתיב וזה יהי' משפט הכהנים מאת העם וכן גצי יוה"כ דכתיב וכפר על הכהנים ועל עם הקהל צזה יש מקום להספק דלויים צכלל עם כיון שלא הוציא אלא כהנים אלמלא לויים צכלל עם אצל היכא דכתיב עם לחודי' שפיר י"ל דלא כגל לויים צהדי עם כיון שנמנו צכ"מ צפ"ע, אכן אכתי יש להקשות דצמחילתא יתרו צפ' רד העד צעם פן יהסכו אל ה' לראות וגו' וגם הכהנים הנגשים אל ה' יתקדשו אמרי' מלמד שאין הכהנים צכלל העם וכה"א על הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר אין כהנים צכלל העם (כ"ג הגר"א) ואלי הם הכהנים ריב"ק אומר נדב ואציהוא ומצואר דלויים צכלל העם דאטו לויים מותר להם לעלות ישם כתיב גם כהנים וגם העם ואפ"ה לויים צכלל העם וי"ל דשא"ה דכתיב הכהנים הנגשים אל ה' דהיינו הראוים לעצוד עצודה וא"כ אפי' כהנים שאין ראויין לעצודה הם צכלל העם שם יכ"ש לויים אצל צשאר מקימות אפשר דלויים אינם צכלל העם וז"ע:

משך חכמה ויקרא טז, ג

טז, ג. בזאת יבא אהרן וכו'.

בזכות מילה שנאמר (בראשית יז, י'): "זאת בריתי אשר תשמרו" וכו' – מדרש רבה (ויקרא רבה כא, ו). בירושלמי (יומא ז, ג): אמר ר' לוי מפני מה כהן גדול משמש בשמונה בגדים? כנגד מילה שניתנה בשמונה¹. וכאן משמש בד' בגדים, משום דבפרק הזרוע והלחיים (חולין קלא, ב) מביא (להלן פסוק לג) "ועל כל עם הקהל יכפר" – אלו העבדים. ובעבדים איכא "מקנת כסף" שנימול לאחד [שבת קלח²]. לכן כאן שגם המה בכלל הכפרה משמש בד'³. והפירוש⁴, דמילה אם אינו מקיים, "את בריתי הפר" (בראשית יז, יד) כתוב "ונכרתה" – דאף לאחר יום הכיפורים, דאינו מכפר על מפר ברית בבשר. לכן "בזאת יבא" – במילה, ודו"ק.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON